

רמו עקב תשמעון

שכלב, ענין המחשבה, ואשר נשבע הוא ענין הייבון, כמסות הענין שהתבועה היא בייבון.

והנה ענין השמיעה (שע"ז קאי מ"ש והי' עקב תשמעון) באמר לישאל בחר ציוני, כמ"ש שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, וזהו מה שמבאר בהמאמר שמו, שגם במ"ש שמע ישראל גי' אלקינו ה' אחד, וזהו מה יש בו ג' מירושם, שמע ישראל דבר כי שומע עבדו, ענין הבנה ומחשבה, ב"י מלשון ושמע שאלו את העם, ענין אסיפה וליבון, ענין המעשה, ומירושם (המובא שמו"ו) שהוא נבגד ענין הייבון, והיינו דחוכן כללות העבודה דבני, שזה גרמו בנינו שמע ישראל גי' שהי' ממשיך שספר ואנחה את הוי' אלקינו, שהאבהוה היא המקור לכל דמ"ח מ"ע בולל מצות ידאת ה' שהיא המקור לכל סמ"ה מל"ת, והנה כללות חוכן זה הוא בג' הענינים דמחשבה דיבון ומעשה וייבון, והעבודה היא שיהי' ה' אלקינו ה' אחד, היינו שענין זה ה' אלקינו ה' אחד) ימשיך במחשבה דיבון ומעשה, ודעם הדבר, שדוקא ישראל הם שנצטוו בציווי זה, ושמע ישראל גי', הוא משמו"ו, שישאל עצמו הם למעלה מג' הענינים דמחשבה דיבון ומעשה, וכמארי"ו 227 ישראל עצמו עלו במחשבה, היינו (כמבאר במ"א 23א) שהם למעלה מענין המחשבה, ולעייני, בכוחם להמשיך ענין ה' אלקינו ה' אחד, במחשבה דיבון ומעשה.

וממשיך בהמאמר 24, אך לפי זה צריך להבין, לנין שישאל עלו במחשבה זו בו איך ירדו הגשמות בודו כו', מירושם, המכין שישאל עלו במחשבה, היינו שהם למעלה מבחי' המחשבה, א"כ למה ירדו לעולם כזה שיש בו בחי' מחשבה דיבון ומעשה, ובהם צ"ע העבודה הנ"ל ותשמעון ושמונת ועשיתם, ומבאר בה"ז, דהענין הוא שירדה זו היא צורך עליו, מירושם, שהעליו, שע"י ירדה זו היא למקום שלמעלה מבחי', עלו במחשבה, כי אילולא זה איך טעם שחתי' ירדה, ודוקא ע"י ירדה למטה והעבודה במחשבה דיבון ומעשה, ע"י עליה הנשמה לרדגא נעליה ביותה, עד לרדגא שלמעלה מגדר עליו וירידה.

והנהו הו' בלתי מוגה
 16 ואתחן ו, ד, 17 אות"ת שם על תע, תצב ואילן, סה"מ תקט"ג שם, שע"ת שם מל"ס ואילן, 18 שמואל א טו, ד, 19 ואתחן שם, ה, 20 ראה והיא מ"ד, 21 ראה מקומות שכתורה 17, 22 ב"ר מ"א, ד, ת"ז ת"ו בסופו, 23 ראה גם אות"ת שם על תע, ס"ע תצב, סה"מ תקט"ג על תרעה, שע"ת שם עמ"ב, חמש חרס"ו על תע, ובכ"מ, 24 אות"ת שם על תע, חז, סה"מ שם, שע"ת שם ואילן.

רמו

בס"ד, ש"ע עקב, מכה"ח אלוז ה'ושמ"ה, הנהו הו' בלתי מוגה

והי' עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמונת ועשיתם אותם ושמו הוי' אלקינו לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותינו, שזה כולל ענין ביאת הארץ וירדות הארץ, וכל הענינים הטובים המוניים בירושם שלאח"י, ומדיק בה"ז בירושם הדיבוס באו"ח 24 ומוסגנון הדיבוס שם ניכר שהוא מאמר אדמ"ר החלק עם הגהות אדמ"ר ה"צ"ז, וכן מוכח ממ"ש קיוב לסימוי בהנהו שפנים המאמר (על מ"ש לפני המוסגר) וצ"ע כוונתו כו', דמזה מוכח שפנים המאמר אינו לה"צ אלא לרבינו הקולן, דצ"ח להבין לשון עקב ומבאר בזה, דהנה ירדעו פירשו שהוא ענין עקביים דהיינו בעקבות משיחא, סוף כל דרדגן, תשמעון ודאי, כי אם לא עקביין אימתי (ס"א) ניטא איין ווען צו אפלייגן, והיינו שבכעבודת דמשיחא יהי' ענין שמירת (כל) הומו"צ, וזה יביא את השכר המפורש לאח"י, והנה כללות העבודה בתורה ומצוות היא בג' לבושי הגופש המחשבה דיבון ומעשה, ומבאר בהמשך המאמר שם, דבפסק זה נכללו ג' ענינים אלו (למחז"מ) בפרישות, דענין תשמעון הוא בחי' מחשבה, כי שומע הוא מלשון דבר כי שומע עבדו, ענין הכנה ומחשבה, וענין שמירתם, והנה, עיקר השמירה היא כנה, כי הסכרא כמחשבה אפי' בזה סכרות לכאן ולכאן, ואין פסק בדרו ומפורש השוכר מפני הויתו, ודוקא ע"י הפסק הבריו בייבון ע"י גופל ענין השמירה, ומ"ש וציתם אותם הו"ע המעשה, והנה הפירוש המשות במסוק הוא דמ"ש ושמרתם ועשיתם אותם קאי על מ"ש והי' עקב תשמעון, והשמירה היא העיקר, וענין ושמרתם ועשיתם בא כמו בדרך ממילא, וצריך לומר, דתשמעון בולל גם ושמרתם ועשיתם, וזהו מה שמבאר בהמאמר, שגם במחשבה גופא (תשמעון) ישנם ג' הענינים דמחז"מ, מחשבה שבמחשבה ודיבון כמסות ובמעשה כמסות, שבמחשבה 12, ומזה נמשך אח"כ בדיבור כמסות ובמעשה כמסות, ומכיון ששכר מצוה מצוה 14, לעיכך ממשיך ומבאר בפסק, שהשכר על העבודה במחז"מ הוא השמו הוי' אלקינו לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותינו, בדיקתו הוא נבגד המעשה, כי הברית קשור עם כללות האדם, כולל כח המעשה שבו, והחסד הוא הרגש שכלב, מדות

צ"ע
 ש"ע
 ח"ב

1) מרשמו (עקב) ז, יב, 2) רש מרשמו (ע' תע ואילן), וראה גם שם על תצב ואילן, ויען (בשע"ת ה"ב) לאדמ"ר האמצעי) מל"ס ואילן, 3) ראה סה"מ תקט"ג על תרעה ואילן, 4) אות"ת שם על תע, 5) אור תמאין - ורוב באו"ח שם על תע, חק, 6) ע"ע אבות מ"א מ"ד, 7) ראה תע"ת מ"ד, ג, 8) אות"ת שם (ע' תע, תצב), סה"מ תקט"ג שם, שע"ת שם, 9) שמואל א ג, י, 10) ראה לקו"ת ראה כג, ג, ו"ג, 11) מקומות שכתורה 8, 12) ראה אות"ק מ"ס (כנס, א), 13) אבות מ"ד מ"ב, 14) ראה תגי' רמל"ז, מ"ס (גג, א), 15) מקומות שכתורה 8.

לאי' בארץ הלזו הגשמתו כי דוקא למטה בארץ עושים דירה לו ית' כנ"ל, ולא בשמים היא, וכאן דוקא היא העבודה דחומ"ס.

33

ויש לחושין בזה, ונבנה ג' הענינים הג"ל (מחוד"מ), הם גם כנגד ג' העמדות שעליהם העולם עומד וקיימם, היינו שע"י עבודה זו עמידה נצחית וקיום נצחי בלי שיתנויים ששרש הענין הוא בבחי' אבי הוי' לא שניתיים, העדר השינוי שלמעלה, ומכיון שע"י העבודה ממשיכים עצמיה' ית' ועושים לו דירה בתחתונים, לפיכך השכר ע"ז גם הוא ענין נצחי, ושמו הוי' אלוקי לך את הבית ג', דענין הבית הוא למעלה ממדינה והגבלה, בחוקי נצחי בלי שיתנויים (כמבואר בלקו"ת' 3, ובארובה בהגדלתו שלמה"י).

34

35

ובכל זה יונן גם הקשר לענין עקב שמירשו לשון עקבים, כי המשכת העצמות היא בענין הכי תחונן, כחי' עקב, ועד"ז בזמן קאי על עקבתא דמשיחא (כנ"ל), כי ע"י מעשינו ועבודותינו במשך זמן הגלות והידידה, ובטוים בהזמן דעיקבותא דמשיחא, שזוהא זמן הוושן ביותר, ע"ז דוקא מבינים אל העלי' שע"י הידידה, היינו עלי' זו שבאה דוקא, ע"י ידידה גדולה זו, שזוה ית' ע"י מעשינו ועבודותינו, במהרה בימינו, ממש, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י ביאת משיח דקטנו, בעגלה דיון ממש.

34 אבות מ"א מ"ב, שם טע"א, 35 מלאכי ג, ו, 36 ראה אוח"ת שם ע' הטע. 37 נצבים מד, ב, ובכ"מ.

הנחוח הוי' בלתי מוגה

וזוהו גם מה שע"י לימוד התורה מועלים ישראל עילוי גם בתורה דהתורה מצ"ע היא בחי' חכמה, וע"י ידידתה למטה ולימוד התורה למטה, לא בשמים היא, מתחתית התורה עם עצומ"ה, דזוהו ענין לימוד התורה לשמה לשם התורה, להמשיך בתורה ממקור התורה שלמעלה ממונה, וכדאי, בס' הבחי' שד"ך המלך הי' מחבר התורה שלמעלה בקוב"ה מקור התורה, וכדו' לקשר את מקור התורה בתורה הזאת באי' חכ' כנ"ל, משא"כ ישראל מגיעים למעלה מה, בעצמותו ומתחתו ית', וענין זה מתגלה בהם כהיותם למטה כנ"ל, דע"י שישראל כהיותם בארץ למטה מועלים בה שוחי' ארץ שרצתה לעשות רצון קונה, ועד שוחי' דירה לעצמותו ית', ע"י מועלים גם עילוי בהתורה, שיהי' בה בגילוי הא דאורייתא וקוב"ה כו"ח.

אח"כ

32

ובזה יונן גם מה שהשכר על עבודה זו הוא ענין ביאת הארץ וירדתה הארץ, ובארץ היא טפירת המלכות, החזון שאין התחון למטה ממנו בקמירות, ובסוד ההשקפות היינו עולם העשי' והארץ הלזו התחונה, ואין שבועשות קאי על ארץ ישראל, מ"מ תכונה היא

33

25 ראה תיאור מל"ו, 26 ראה שערי אורה ד"ה יציאו לבוש מלכות מ"ב ואל"ך, ובכ"מ, 27 ראה ביאות"ו מג, ג ואל"ך, ובכ"מ, 28 ראה אוח"ת שם ע' הטע ואל"ך, ע' תצא ואל"ך, טו"ג שם ע' הטע, המשך טע"ו שם ואל"ך, ובכ"מ, 29 ראה לקו"ת שלח מט, א, ובכ"מ, 30 נצבים ל, ב, וראה בכ"מ ט, א, ובכ"מ, 31 ראה לקו"ת שלח מט, א, ובכ"מ, 32 ראה תו"א א, ג ואל"ך, ובכ"מ, 33 ראה תו"א מ, ב, ובכ"מ.

הנחוח הוי' בלתי מוגה